

Nr 374.

Godkänd av första kammaren den 8 juni 1928.

Godkänd av andra kammaren den 8 juni 1928.

Riksdagens skrivelse till Konungen, rörande ändring i kungörelsen den 5 maj 1916 angående kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 12.)

(Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande nr 8.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har framhållits behovet av en sådan ändring eller komplettering av kungörelsen den 5 maj 1916 om »kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning» att impressarioverksamheten även inrymdes under nämnda författning.

Till stöd för motionen har bland annat åberopats, att Svenska musikerförbundets styrelse genom hänvändelse till Stockholms ordonnanspolis vädjat till denna att ingripa mot den förmedlingsverksamhet, som ägde rum inom musikerfacket genom impressarier, men hade man från ordonnanspolisen meddelat, att det till följd av en förefintlig lucka i lagbestämmelserna icke varit möjligt att kunna ingripa och stävja ifrågavarande förmedling.

I den ordning, 46 § riksdagsordningen stadgar, har andra kammarens vederbörande utskott inhämtat yttrande över motionen från socialstyrelsen och överståthållarämbetet.

Vidare har från Svenska musikerförbundets styrelse till första kammarens vederbörande utskott ingivits en skrivelse, som såsom bilaga fogats till detta utskottsutlåtande.

Socialstyrelsen har i frågan anfört, att styrelsen likaledes haft anledning uppmärksamma däri berörda frågor om platsförmedling för musiker och vissa med dem jämförliga yrkesutövare. Enligt styrelsens uppfattning vore s. k. impressarioverksamhet i egentlig mening av principiellt annan art än platsförmedling och kunde såsom sådan icke innefattas under den verksamhet, som kommissionärsförordningen avsåge. Beträffande åter verklig platsförmedling för dylika yrkesutövare ville det visserligen måhända, att döma av ett högsta domstolens utslag år 1908 (Nytt juridiskt arkiv år 1908, nr 175), synas, som om den icke ansetts hänförlig till verk-

samhet, som avsåges i då gällande kungörelse angående kommissionärer för anskaffande åt tjänstehjon och andra av anställning inom eller utom riket av den 28 november 1884. Men styrelsen funne för sin del uppenbart, att den numera ändrade kommissionärskungörelsen av den 5 maj 1916 ägde tillämpning på sådan verksamhet.

Överståthållarämbetet har för sin del anslutit sig till ett av polismästaren i Stockholm över motionen avgivet yttrande, däri denne bland annat anfört, att han delade den i motionen uttalade meningen, att uttrycket »kommissionär för anskaffande av anställning åt tjänare eller andra» vore otydligt och att det vore önskligt att denna brist i författningen om möjligt bleve avhjälpt. Erfarenheten hade visat, att delade meningar kunna finnas om tolkningen av detta uttryck. Ovisshet rådde t. ex. bland annat därom, huruvida kungörelsen vore tillämplig beträffande förmedling åt tillfälliga hembiträden, som arbetade för daglön. Rättsskipningen hade i detta hänseende varit vacklande. Och även vad anginge de områden, som berördes i motionen, vore det ganska oklart, var gränsen ginge.

Det syntes polismästaren emellertid knappast kunna anses vara en uppgift för ifrågavarande författning att reglera förmedling för engagerande av sceniska artister och därmed likställda. Huruvida särskilt för musikidkare funnes behov av skydd mot uppskörtning från förmedlares sida framginge icke av motionen.

Såsom av de ovan återgivna yttrandena framgår hava olika meningar uttalats beträffande tillämpligheten i fråga om platsförmedling för musiker och vissa med dem jämförliga yrkesutövare av kungörelsen den 5 maj 1916 angående kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning. Socialstyrelsen har sålunda för sin del funnit det uppenbart, att nämnda kungörelse äger tillämpning å verklig platsförmedling för dylika yrkesutövare, under det att polismästaren i Stockholm, med vilken överståthållarämbetet förenat sig, anser det ganska oklart, var gränsen går såväl beträffande de områden, som beröras i den föreliggande motionen, som i vissa andra avseenden.

Vad själva den föreliggande sakfrågan angår, anser riksdagen i likhet med socialstyrelsen, att s. k. impressarioverksamhet i egentlig mening icke lämpligen bör innefattas i kommissionärskungörelsen, då ju dylik verksamhet är av helt annan art än sådan verksamhet, som nämnda kungörelse avser att reglera.

Beträffande åter frågan om verklig platsförmedling för musiker och med dem jämställda yrkesutövare föreligger, såvitt riksdagen kan finna, ingen anledning att låta dylik verksamhet äga rum utan sådan kontroll från det allmännas sida, som är föreskriven ifråga om all annan yrkesmässig platsförmedling. Denna åsikt torde även delas av socialstyrelsen, som ju för sin del, såsom av det föregående framgår, ansett verksamhet av här berörd art redan nu vara underkastad bestämmelserna i kommissionärskungörelsen. Huru i sistnämnda hänseende än må förhålla sig

torde, med hänsyn till den oklarhet, som vidlåder kungörelsen i här berörda avseende, frågan om en ändring av densamma böra tagas under övervägande.

Riksdagen får därför anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga under övervägande, huruvida en ändring av kungörelsen den 5 maj 1916 angående kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning är av behovet påkallad i syfte att däri inrymma jämväl yrkesmässigt bedriven, verklig platsförmedling för musiker och med dem jämställda yrkesutövare.

Stockholm den 8 juni 1928.

Med undersåtlig vördnad.
